

सुपर्णो वक्षात्पक्षिणाविवदेहात्पृथग्भूतौ सदृशौ चिद्रूपत्वात् सखायौ अवियोगादैकमत्याच्च यदृच्छया अनिरुक्तयामायया वृश्यत इति वक्षो देहः ऊर्ध्वमूलमवाक्शारवं वक्षं यो वेद संप्रतीति श्रुतेः ऊर्ध्वमूलमधःशारवमश्वत्थं प्रादुरव्ययम् छंदांसियस्य पर्णानियस्तं वेदसवेदविदिति स्मृतेश्च तस्मिन्कुतं नीडं नीकेतनं हृदयरूपं याभ्यां तौ तयोर्मध्ये एको जीवः पिप्पलान्नं पिप्पलोऽश्वत्थः तस्मिन् दनीयं कर्मफलमित्यर्थः खादति भक्षयति अन्यः ईश्वरः निरन्नः अभोक्ताऽपि निजानंदतृप्तौ बलेन ज्ञानादिशक्त्या भूयान् अधिकः श्रुतिश्च द्वासुपर्णासयुजा सखाया समानं वक्षं परिषस्वजाते तयोरन्यः पिप्पलं स्वाद्वत्त्यनश्नन्नन्यो अभिचाकशीति ॥ ६ ॥ बलाधिक्यमेवाह आत्मानमिति अतो योऽविद्यया युक्तः स तु नित्यबद्धः अनादिबद्धः यस्तु विद्याप्रधानः स तु नित्यमुक्तः मायाया अनावरकत्वात् आश्रया व्यामोहकत्वाच्च ॥ ७ ॥ इदानीं बद्धमुक्तजीवानामेव मिथो वैलक्षण्यमाह दे

सुपर्णवितौ सदृशौ सखायौ यदृच्छयैतौ कृतनीडौ च वक्षे ॥ एकस्तयोः खादति पिप्पलान्नमन्योऽनिरन्नोऽपि बलेन भूयान् ॥ ६ ॥ आत्मानमन्यं च सवेदविद्वानपिप्पलादो न तु पिप्पलादः ॥ योऽविद्यया युक्तः स तु नित्यबद्धो विद्यामयो यः स तु नित्यमुक्तः ॥ ७ ॥ देहस्थोऽपि न देहस्थो विद्वान् स्वप्नाद्यथोत्थितः ॥ अदेहस्थोऽपि देहस्थः कुमतिः स्वप्नदृश्यथा ॥ ८ ॥ इन्द्रियैरिन्द्रियार्थेषु गुणैरपि गुणेषु च ॥ गृह्यमाणेष्वहंकुर्यान्न विद्वान्यस्त्वविक्रियः ॥ ९ ॥ देवाधीने शरीरेऽस्मिन् गुणभाव्येन कर्मणा ॥ वर्तमानो बुधस्तत्र कर्ताऽस्मीति निबध्यते ॥ १० ॥ एवं विरक्तः शयन आसनाटनमज्जने ॥ दर्शनस्पर्शनघ्राणभोजनश्रवणादिषु ॥ ११ ॥

हस्थोऽपीति दशभिः विद्वान्मुक्तः संस्कारवशेन देहस्थोऽपि देहस्थो न भवति यथा स्वप्नादुत्थितः स्मर्यमाणे स्वप्नदेहे स्थितोऽपि तत्र स्थो न भवति तद्वत् सुखदुःखाद्यभावात् तद्वत् तथा च वस्तुतः अदेहस्थोऽपि कुमतिः अविद्वान् देहस्थः तन्निमित्तं सुखदुःखभाक् यथा स्वप्नदेहगत इति ॥ ८ ॥ अत्र हेतुत्वे न वैलक्षण्यांतरमाह द्वाभ्यां इन्द्रियैरिन्द्रियार्थेषु गृह्यमाणेष्वपि यस्तु विद्वान् स नाहंकुर्यात् अहं गृह्णामीति मतिं न कुर्यादित्यर्थः कुतः गुणैर्गुणेषु गृह्यमाणेषु अतएव अविक्रियः रागादिशून्यः तदुक्तं गीतासु तत्त्ववित्तु महाबाहो गुणकर्मविभागयोः गुणा गुणेषु वर्तते इति मत्वा न सज्जत इति ॥ ९ ॥ अबुधस्तु पूर्वकर्माधीनेऽस्मिन् शरीरे वर्तमानः गुणैरिन्द्रियैर्भाव्येन कर्मणा तत्र देहादौ निबध्यते कुतः कर्ताऽस्मीत्यहंकारेण तदुक्तं तत्रैव प्रकृतेः क्रियमाणानि गुणैः कर्माणि सर्वशः अहंकारविमूढात्मा कर्ताऽहमिति मन्यते इति एतैस्त्रिभिः श्लोकैः कथं वर्ततेत्यस्य प्रश्नस्य सुखदुःखशून्यो निरभिमानश्च देहे वर्तत इति उत्तरमुक्तं भवति ॥ १० ॥ वैलक्षण्यांतरं वदन् किं भुंजीतेत्यादिप्रश्नोत्तरमाह एवमिति त्रिभिः अन्यगतमेव कर्ममां बध्नातीत्येवं विरक्तो विद्वान् ॥ ११ ॥